

EN RESERVOAR AV LEVANDE VATTEN

Äldste David A Bednar

i de tolv apostlarnas kворum

KUV:s brasafton för Unga vuxna • 4 februari 2007 • Brigham Young-universitetet

Syster Bednar och jag är tacksamma över att få träffa er i kväll. Under våra resor världen över uppskattar vi speciellt möjligheten att träffa och lära av trofasta ungdomar som ni. I kväll ber jag om den Helige Andens hjälp när vi dyrkar Herren tillsammans och i enighet söker att få undervisning från höjden. (Se L&F 43:16.)

Jag vill börja med att ställa en enkel fråga. Vilken är den mest värdefulla materian eller varan i hela världen? Vi kanske först tror att det är guld, olja eller diamanter som är av störst värde. Men av alla mineraler, metaller, ädelstenar och vätskor på eller i jorden är vatten det mest värdefulla.

Livet har sitt ursprung i vatten. Livet underhålls av vatten. Vatten är det medel som krävs för att alla kända livsformer ska kunna existera. Vår fysiska kropp består till två tredjedelar av vatten. En person kan leva i många dagar, ja till och med i veckor, utan mat, men dör vanligtvis efter tre eller fyra dagar utan vatten. De flesta av världens befolkningscentra är belägna nära källor med färskt vatten. Kort sagt skulle liv inte kunna existera utan förekomst av och tillgång till tillräckliga mängder rent vatten.

Levande vatten

Med tanke på hur nödvändigt vatten är för att uppehålla alla former av liv är Frälsarens användning av termen "levande vatten" mycket betydelsefull. Enligt beskrivningen i Johannes fjärde kapitel färdades Jesus och hans lärjungar genom Samarien på sin väg från Judeen till Galileen. I staden Sykar stannade de till vid Jakobs brunn.

"Då kom en samaritisk kvinna för att hämta vatten. Jesus sade till henne: 'Ge mig att dricka.'

Hans lärjungar hade gått in i staden för att köpa mat.

Den samaritiska kvinnan sade till honom: 'Hur kan du som är jude be mig, en samaritisk kvinna, om något att dricka?' – Judarna umgås inte med samariterna. –

Jesus svarade henne: 'Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.'

Hon sade: 'Herre, inte ens en skopa har du, och brunnen är djup. Varifrån får du då det levande vattnet?' ...

Jesus svarade henne: 'Var och en som dricker av det här vattnet blir törstig igen.

Men den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv.'" (Joh 4:7–11, 13–14)

Det levande vatten som omtalas i den här berättelsen symboliserar Herren Jesus Kristus och hans evangelium. Och liksom vatten är nödvändigt för att uppehålla fysiskt liv är Frälsaren och hans lärdomar, principer och förordningar nödvändiga för evigt liv. Ni och jag behöver hans levande vatten varje dag, och i riklig mängd, för att uppehålla vår fortgående andliga tillväxt och utveckling.

Skrifterna är en reservoar av levande vatten

Skrifterna innehåller Kristi ord och är en reservoar av levande vatten som vi har nära tillgång till och från vilken vi kan dricka mycket och länge. Ni och jag måste vända oss till och komma till Kristus som är "de levande vattnens källa" (1 Nephi 11:25; jfr Ether 8:26; 12:28) genom att läsa (se Mosiah 1:5), studera (se L&F 26:1), forska i (se Joh 5:39; Alma 17:2) och mätta oss med (se 2 Nephi 32:3) Kristi ord, som finns i de heliga skrifterna. När vi gör det kan vi få både andlig vägledning och andligt beskydd under vår jordiska resa.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har ett heligt förvaltarskap att bevara de nedtecknade uppenbarelserna i renhet och i säkerhet (se L&F 42:56) — denna dyrbara reservoar av levande vatten. Ett imponerande arbete utfördes av kyrkan på 1970- och 1980-talet vars resultat är de skrifter vi har tillgång till i dag,

med omfattande fotnoter, korshänvisningar, kartor och annan information.

När den nya utgåvan av skrifterna blev tillgänglig för kyrkans medlemmar i början av 1980-talet uttalade äldste Boyd K Packer följande profetia:

"Allteftersom åren går kommer dessa skrifter att ge oss framtida generationer trofasta kristna som känner Herren Jesus Kristus och är benägna att lyda hans vilja.

Den äldre generationen har vuxit upp utan dem, men en ny generation växer upp." (*Nordstjärnan*, apr 1983, s 101)

Det har gått tjugofyra år sedan äldste Packer sade dessa ord. Och den generation han talade om sitter i kväll i olika möteshus över hela världen! Han talade om er, och han talade om mig. De flesta av er känner bara till de skrifter vi har i dag. Ha det i åtanke när jag nu fortsätter att citera äldste Packer:

"Uppenbarelserna kommer att öppnas för dem på ett sätt som de inte gjort för några andra i världens historia. I deras händer läggs nu Josefs och Judas stavar. De kommer att utveckla en insikt om evangeliet utöver den som deras föregångare kunde uppnå. De kommer att få vittnesbördet att Jesus är Kristus och ha förmåga att förkunna honom och försvara honom." (*Nordstjärnan*, apr 1983, s 101)

Vi är inte bara välsignade med att ha dessa skrifter så tillgängliga i dag, utan vi har också ett ansvar att använda dem regelbundet och effektivt och att dricka ur djupet av denna reservoar av levande vatten. Jag tror att den här generationen ungdomar fördjupar sig mer i skrifterna, är mer bekanta med profeternas ord och mer benägna att vända sig till uppenbarelserna för att få svar än någon tidigare generation. Men vi har fortfarande en lång väg kvar att gå längs den trånga och smala stigen — mycket mer att lära oss, mycket mer att tillämpa och mycket mer att uppleva.

Hämta levande vatten från skrifternas reservoar

Nu vill jag tillsammans med er gå igenom tre grundläggande metoder för att hämta levande vatten från skrifternas reservoar: (1) *läsa* skrifterna från början till slut, (2) *studera* skrifterna ämnesvis och (3) *forska* i skrifterna efter samband, mönster och teman. Var och en av dessa metoder kan hjälpa till att släcka vår andliga törst om vi inbjuder den Helige Andens sällskap och hjälp medan vi läser, studerar och forskar.

När vi *läser* en bok i skrifterna från början till slut börjar levande vatten flöda in i vårt liv genom att vi lär oss om viktiga berättelser, evangelielärdomar och tidlösa principer. Med denna metod får vi också lära oss om nyckelpersoner i skrifterna och i vilken ordning och när olika händelser och lärdomar kommer, och vi får lära oss om deras sammanhang. När vi läser det skrivna ordet på detta sätt får vi en uppfattning om skrifternas omfattning. Det är det första och mest grundläggande sättet att hämta levande vatten på.

Att *studera* skrifterna ämnesvis är en naturlig följd av och bygger på vår läsning av skrifterna från början till slut. När vi till exempel läser Mormons bok kan vi få och söka svar på sådana viktiga doktrinära och praktiska frågor som följande:

- Vad innebär tro på Frälsaren?
- Varför är tro på Jesus Kristus evangeliets första grundsats?
- Varför och hur leder tro på Återlösaren till omvändelse?
- Hur får jag styrka genom försoningen att göra sådant i mitt dagliga liv som jag aldrig skulle kunna göra med min egen begränsade förmåga eller av egen kraft?

När vi fokuserar på sådana frågor och studerar skrifterna ämnesvis med hjälp av korshänvisningar och registret i tre-i-ett kan vi utforska skrifternas djup och få en mycket rikare andlig kunskap. Denna metod ökar mängden levande vatten som flödar in i vårt liv.

Att både läsa skrifterna från början till slut och studera dem ämnesvis föregår den tredje grundläggande metoden för att hämta levande vatten ur skrifternas reservoar. Att läsa skrifterna från början till slut ger en grundläggande kunskap medan ämnesvisa studier ökar djupet av vår kunskap. När vi *forskar* i uppenbarelserna efter samband, mönster och teman bygger vi vidare på vår andliga kunskap genom att sammanföra och utöka de två första metoderna. Detta breddar vårt perspektiv över och vår förståelse av frälsningsplanen.

När vi flitigt forskar för att upptäcka samband, mönster och teman så är detta enligt min mening vad som menas med att "mätta sig" med Kristi ord. Denna metod kan öppna den andliga reservoarens dammluckor, upplysa vårt förstånd genom Kristi Ande och ge en djupare tacksamhet för de heliga skrifterna och en nivå av andlig hängivenhet som inte kan uppnås på något annat sätt. Denna forskning gör det möjligt

för oss att bygga på vår Återlösares klippa och motstå ondskans vindar i dessa sista dagar.

Jag vill betona en viktig punkt. Ni kanske tror att en person måste vara välutbildad för att kunna använda metoderna som jag beskriver. Men det är helt enkelt inte sant. Alla ärliga sökare efter sanning, oavsett hur mycket utbildning de fått, kan framgångsrikt använda sig av dessa enkla metoder. Varken ni eller jag behöver några sofistikerade studiehjälpmedel och vi bör inte lita så mycket till andras andliga kunskap. Vi behöver bara ha en uppriktig önskan att lära, den Helige Andens sällskap, skrifterna och ett aktivt och ett vetgirigt sinne.

Profeten Joseph Smith lärde att vi ska "rannsaka skrifterna — rannsaka uppenbarelserna, som vi utgiva och bed eder himmelske Fader i hans Sons, Jesu Kristi namn, att uppenbara sanningen för eder och om ni göra det med tanken endast på hans härlighet utan att tvivla, skall han svara eder genom sin Helige Andes makt. Ni skola då veta av eder själva och icke av någon annan. Då bero ni inte av människor för kunskapen om Gud." (*History of the Church*, 1:282)

Om ni och jag ber, söker och bultar (se Matt 7:7) och alltid håller oss värdiga att lära av Anden, så kommer den andliga reservoarsens dammluckor att öppnas för oss och det levande vattnet att flöda fritt. Jag vittnar, jag intygar och jag lovar att det är sant.

Låt mig kort beskriva och ge exempel på vad jag menar med samband, mönster och teman.

Samband

Ett samband är en sammanbindande länk mellan tankar, människor, saker eller händelser, och skrifterna är fulla av samband. Tänk på sambandet mellan den evige Fadern och hans Son Jesus Kristus (se Mosiah 15:1–9), mellan barmhärtighet och nåd (se 2 Nephi 9:8), mellan oskyldiga händer och ett rent hjärta (se Ps 24:4), mellan ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande (se 3 Nephi 9:20), mellan vete och ogräs (se L&F 101:65), mellan kunskap och intelligens (se L&F 130:18–19), mellan rättfärdiggörelse och helgelse (se L&F 20:30–31), mellan får och getter (se Matt 25:32–33), mellan odödlighet och evigt liv (se Moses 1:39) och oräkneliga andra. Att under bön fastställa, lära sig om och begrunda sådana samband — likheter och skillnader, till exempel — är en huvudkälla till levande vatten och ger inspirerade insikter och skatter av dold kunskap.

När jag har läst standardverken från början till slut och studerat olika ämnen har jag lagt märke till att ordet *förstå* ofta beskrivs i samband med hjärtat. Två verser i Mormons bok illustrerar detta samband:

"I haven icke vinnlagt eder om att få *förstånd* i edra *hjärtan*, och därför haven I icke varit visa." (Mosiah 12:27; kursivering tillagd)

"De församlade hörde och bära vittne, och deras hjärtan voro öppna, och i sina *hjärtan förstodo* de de ord, som han bad." (3 Nephi 19:33; kursivering tillagd)

Jag tycker det är mycket intressant att förståelse i huvudsak är knutet till hjärtat i dessa och i många andra verser. Lägg märke till att vi inte uppmanas använda vårt sinne för att förstå. Naturligtvis måste vi använda vårt sinne och vårt förnuft för att inhämta och utvärdera information och för att göra lämpliga slutsatser och bedömningar. Men det skrifterna kanske vill framhålla för oss är att förnuft och "köttslig arm" (L&F 1:19) inte räcker för att man ska få sann kunskap. Alltså handlar förståelse, som ordet används i skrifterna, inte enbart eller ens huvudsakligen om intellektuell eller kognitiv förståelse. I stället får vi förståelse när det vi vet intellektuellt bekräftas som sant i vårt hjärta genom den Helige Anden.

Uppenbarelsens andliga gåva verkar oftast genom att vi får tankar och känslor till vårt sinne och hjärta genom den Helige Anden. (Se L&F 8:2–3; 100:5–8.) Och när ett vittnesbörd och en övertygelse flyttas från vårt huvud till vårt hjärta har vi inte längre bara information eller kunskap — utan vi börjar förstå och söka efter en märklig förändring i vårt hjärta. Förståelse är alltså en följd av uppenbarelse, det är en andlig gåva, det är en förutsättning för omvändelse, och den manar oss att mer konsekvent leva enligt de principer vi lär oss.

Denna uppenbarade insikt om sambandet mellan hjärta och förståelse har i hög grad påverkat hur jag lär mig om och studerar evangeliet, den har haft en positiv inverkan på sättet syster Bednar och jag undervisar våra barn och barnbarn på och den har påverkat mitt sätt att tjäna i prästadömet.

Mönster

Ett mönster är en plan, en modell eller en norm som kan användas när något ska göras upprepade gånger eller om något ska tillverkas. Skrifterna är fulla av andliga mönster. Ett mönster i skrifterna är ofta vidare och mer omfattande än ett samband. I Läran

och förbunden hittar vi mönster för hur man predikar evangeliet (se L&F 50:13–29), hur man undviker att bli lurad (se L&F 52:14, 18–19), hur man bygger tempel (se L&F 115:14–16), hur man grundar städer (se L&F 94), hur man organiserar prästadömskvorum (se L&F 107:85–100) och högråd (se L&F 102:12) och för en mängd andra ändamål. Att fastställa och studera mönster i skrifterna är en annan viktig källa till levande vatten och det hjälper oss att bli mer bekanta med Herrens visdom och vilja. (Se L&F 95:13.)

Både när jag har läst Läran och förbunden från början till slut och studerat boken ämnesvis har jag imponerats av ett mönster som återkommer i många av Herrens svar på missionärernas frågor. Vid flera tillfällen år 1831 ville olika grupper äldster som hade kallats att predika evangeliet veta hur de skulle gå tillväga och vilken färdväg de skulle ta och på vilket sätt de skulle färdas. I uppenbarelser som gavs genom profeten Joseph Smith sade Herren till var och en av dessa bröder att de kunde färdas till lands eller sjöss (se L&F 61:22), att de kunde låta bygga eller köpa de nödvändiga färdmedlen (se L&F 60:5), att de kunde fara alla tillsammans eller två och två (se L&F 62:5) och att de kunde färdas i ett antal olika riktningar. (Se L&F 80:3.) I uppenbarelserna står det specifikt att bröderna skulle fatta besluten enligt vad de själva ville (se L&F 60:5; L&F 62:5) eller "såsom det ingives dem ... enligt deras eget omdöme". (L&F 61:22) Och i vart och ett av fallen sade Frälsaren att det inte spelade någon roll för honom vilket de gjorde. (Se L&F 60:5; L&F 61:22; L&F 62:5; L&F 63:40; L&F 80:3.)

Att Herren sade att det inte spelade någon roll för honom kan till en början verka förvånande. Naturligtvis sade inte Frälsaren till dessa missionärer att han inte brydde sig om vad de gjorde. I stället betonade han vikten av att sätta det viktigaste främst och fokusera på rätt sak — vilket i detta fall var att ta sig till det tilldelade arbetsfältet och börja arbeta. De skulle utöva tro, använda gott omdöme, handla enligt Andens vägledning och besluta sig om bästa vägen att ta sig till sitt givna arbetsområde. Det viktiga var arbetet de hade kallats att utföra. Hur de kom dit hade inte lika stor betydelse.

Vilket underbart mönster för er och för mig att tillämpa i vårt liv. Jesus Kristus känner och älskar oss var och en personligen. Han bryr sig om vår andliga utveckling och han uppmuntrar oss att växa genom att vi använder ett inspirerat, rättfärdigt och klokt

omdöme. Återlösaren lämnar oss aldrig ensamma. Vi bör alltid be om hjälp och vägledning. Vi bör alltid söka den Helige Andens ständiga sällskap. Men vi får inte bli förfärade eller nedslagna om svaren på våra böner om vägledning eller hjälp inte kommer genast. Sådana svar kommer sällan på en gång. Vår utveckling skulle hindras och vårt omdöme skulle försvagas om varje svar gavs till oss omedelbart, utan att vi har betalat priset i form av tro, arbete, studier och ihärdighet.

Mönstret jag beskriver här illustreras kortfattat i följande uppmaningar till dessa tidiga missionärer:

"Om någon bland eder önskar rida till häst eller mulåsa eller åka i vagn, så är jag, Herren, villig att låta honom mottaga denna välsignelse, om han mottager den från Herrens hand med *ett tacksamt hjärta i allting*.

Det återstår för eder att handla och döma i detta *enligt Andens ledning*.

Se, riket tillhör eder. Se, *jag är alltid med de trofasta*. Ske alltså. Amen." (L&F 62:7–9; kursivering tillagd)

Det viktiga i de här verserna är inte hästarna, mulåsnorna eller vagnarna utan tacksamhet, omdöme och trofasthet. Lagg märke till huvuddelarna i det här mönstret: (1) ett tacksamt hjärta i allting; (2) handla och döma enligt Andens ledning och (3) Frälsaren är alltid med de trofasta. Kan vi börja förstå vilken vägledning, tillförsikt och förnyad styrka vi kan få om vi följer detta enkla mönster av ett inspirerat och rättfärdigt omdöme? Mönster i skrifterna är verkligen en dyrbar källa till levande vatten.

De svåraste bedömningarna vi gör är sällan mellan gott och ont eller mellan attraktiva och oattraktiva alternativ. Oftast står de svåraste valen mellan gott och gott. I det tidigare skriftstället kan det ha gått lika bra att färdas till missionen med häst som med mulåsa eller vagn. På liknande sätt kan ni och jag vid olika tidpunkter i livet ha mer än en möjlighet eller ett alternativ att välja mellan som skulle vara acceptabelt. Vi bör komma ihåg det här mönstret från skrifterna när vi ska fatta sådana viktiga beslut. Om vi sätter det viktigaste främst i vårt liv — som att vara hängivna lärjungar, hedra förbunden och hålla buden — så välsignas vi med inspiration och gott omdöme när vi vandrar på vägen som leder oss tillbaka till vårt himmelska hem. Om vi sätter det viktigaste främst så kan vi inte "fara vilse". (L&F 80:3)

Teman

Teman är grundläggande, återkommande och förenande egenskaper eller tankar, som viktiga trådar som löper genom en text. I allmänhet är teman i skrifterna vidare och mer omfattande än mönster eller samband. Faktum är att teman utgör bakgrunden och sammanhanget för att vi ska kunna förstå samband och mönster. Förfaringssättet att söka efter och fastställa teman i skrifterna leder oss till frälsningens grundläggande lärdomar och principer — till de eviga sanningar som inbjuder den Helige Andens bekräftande vittnesbörd. (Se 1 Joh 5:6.) Denna metod för att hämta levande vatten ur skrifternas reservoar är den mest krävande, men den leder också till den största uppbyggelsen och den största andliga förädlingen. Och skrifterna är fulla av kraftfulla teman.

Mormons bok framkom till exempel i denna tidsutdelning för att "överbevisa jude och icke-jude om att Jesus är Kristus, den evige Guden, som uppenbarar sig för alla nationer". (Titelbladet till Mormons bok) Det centrala och ständigt återkommande temat i Mormons bok är inbjudan till alla att komma till Kristus och bli fullkomnade i honom. (Se Moroni 10:32.) Lärdomarna, varningarna, uppmaningarna och berättelserna i denna förunderliga skrift är alla inriktade på och vittnar om att Jesus Kristus är Återlösaren och vår Frälsare.

Jag vill ge exempel på några andra viktiga teman med hjälp av skriftställen i Mormons bok:

"Om ... människornas barn hålla Guds befallningar, så när han dem och styrker dem och förser dem med medel, varmed de kunna utföra det som han befallt dem." (1 Nephi 17:3)

"Sträva framåt med ståndaktighet i Kristus." (2 Nephi 31:20)

"Människorna äro till för att hava glädje." (2 Nephi 2:25)

"Du kan göra allting förmedelst Herrens kraft." (Alma 20:4)

"Ogudaktighet är aldrig lycksalighet." (Se Alma 41:10.)

Om ni lovar att inte skratta ska jag berätta om ett av de enkla sätten jag använder för att söka efter teman i skrifterna. Jag förespråkar det inte och rekommenderar inte att ni använder samma tillvägagångssätt. Olika människor använder olika metoder som är lika effektiva. Jag ska bara beskriva ett tillvägagångssätt som fungerar bra för mig.

När jag förberedde mig för ett tal nyligen manades jag att tala om insamlingens anda och syfte. Jag hade studerat och begrundat äldste Russell M Nelsons senaste generalkonferensbudskap om insamlingens princip (se *Liahona*, nov 2006, s 79–81) och ämnet passade perfekt för det mitt uppdrag handlade om. (Se *The Spirit and Purposes of Gathering*, [tal vid andligt möte vid BYU–Idaho, 31 okt 2006].)

Jag insåg att det fanns mycket att lära i skrifterna om att samlas. Så jag tog reda på och kopierade varje skriftställe i standardverken som innehöll någon form av ordet "samling". Sedan läste jag varje skriftställe och letade efter samband, mönster och teman. Det är viktigt att notera att jag inte började läsa med en förutfattad mening om vad jag skulle hitta. Jag bad om den Helige Andens vägledning och började helt enkelt att läsa.

Medan jag läste skriftställena som handlade om att samlas strök jag under verser med liknande ordalydelse eller betoning med hjälp av en färgpenna. När jag hade läst alla skriftställen var några verser understrukna med rött, några med grönt och några med andra färger.

Nu kommer vi till det som kan få er att skratta. Jag tog min sax och klippte ut de skriftställen jag hade kopierat och sorterade dem i olika färghögar. Det blev en stor hög med skriftställen understrukna med rött, en stor hög med skriftställen understrukna med grönt och så vidare. Sedan sorterade jag skriftställena i varje hög till mindre högar. Jag måste nog verkligen ha tyckt om att använda saxen och lägga saker i högar när jag var liten!

Med hjälp av det här tillvägagångssättet lärde jag mig en hel del om insamlingens princip. När jag gick igenom de stora högarna lärde jag mig att skrifterna beskriver minst tre aspekter av att samlas: *Syftet* med att samlas, olika *typer* av och *platser* för insamling och *välsignelserna* av att samlas.

Jag lade märke till att några av *huvudsyftena* med att samlas är tillbedjan (se Mosiah 18:25), att ta emot råd och undervisning (se Mosiah 18:7), att bygga upp kyrkan (se L&F 101:63–64) och att vara till försvar och ge skydd. (Se L&F 115:6.) När jag studerade olika *typer* av och *platser* för samlingar upptäckte jag att vi är samlade i eviga familjer (se Mosiah 2:5), i den återställda kyrkan (se L&F 101:64–65), i Sions stavar (se L&F 109:59), i heliga tempel (se Alma 26:5–6) och i två stora centra: gamla Jerusalem (se Ether 13:11)

och Sions stad eller Nya Jerusalem. (Se L&F 42:9; Trosartiklarna 1:10.) Jag var tacksam över att se att uppbyggelse (se Ef 4:12–13), beskydd (se Moses 7:61) och styrka (se L&F 82:14) är några av *välsignelserna* av att samlas.

Genom denna process fick jag en ännu större uppskattning av vilken stor roll som insamlingens anda har i alltings återställelse i tidernas fullhets utdelning. Jag ska inte ta tid att gå igenom allt annat jag lärde mig om att samlas, min avsikt här var att kort beskriva ett sätt att söka efter teman i skrifterna.

Välsignelser vi kan få

Välsignelserna av kunskap, förståelse, uppenbarelse och andlig upprymdhet som vi kan få när vi läser, studerar och forskar i skrifterna är förunderliga. Att mätta sig med Kristi ord (se 2 Nephi 32:3) är uppbyggande, spännande och glädjerikt. Ordet är gott "ty det har börjat utvidga min själ, ja, det har börjat upplysa mitt förstånd. Det har börjat att bli mig välbehagligt". (Alma 32:28) "Se, de stå skrivna, och I haven dem framför eder; därför, rannsaken dem" (3 Nephi 20:11) och de "skall i [er] bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv". (Joh 4:14)

I min personliga läsning, mina studier och i mitt forskande under ett antal år har jag ofta inriktat mig på läran om Jesu Kristi försoning. Ingen händelse eller kunskap, inget inflytande har haft större inverkan på mig under mina 54 år här på jorden än att upprepade gånger läsa om, ingående studera och forska efter samband, mönster och teman som har att göra med försoningens lära. Denna centrala, frälsande lära har med tiden gradvis fallit över min själ som himmelens dagg. Den har påverkat mina tankar, ord och gärningar (se Mosiah 4:30) och har för mig bokstavligen blivit en källa med levande vatten.

Lehis syn

Vikten av att läsa, studera och forska i skrifterna betonas flera gånger i Lehis syn om livets träd.

Fader Lehi såg flera grupper människor som strävade framåt längs den trånga och smala stigen för att komma till trädet och ta del av dess frukt. Personerna i varje grupp hade kommit in på stigen genom porten omvändelse och dop med vatten och hade tagit emot den Helige Andens gåva. (Se 2 Nephi 31:17–20.) Livets träd är det centrala i drömmen och sägs i Första Nephi 11 representera Jesus Kristus. Trädets

frukt är en symbol för välsignelserna som kommer av Frälsarens försoning. Det är intressant att huvudtemat i Mormons bok, inbjudan till alla att komma till Kristus, också är det centrala i Lehis syn. Av särskilt intresse är ledstången av järn som ledde till trädet. (Se 1 Nephi 8:19.) Ledstången av järn är Guds ord.

I Första Nephi 8, vers 21–23, kan vi läsa om en grupp människor som trängde sig fram och började vandra på vägen som ledde till livets träd. Men när människorna kom till ett mörkt töcken, vilket representerar djävulens frestelser (se 1 Nephi 12:17) gick de miste om vägen, vandrade bort och gick förlorade.

Det är viktigt att notera att inget sades om ledstången av järn i dessa verser. De som bortser från eller behandlar Guds ord lättvindigt har inte tillgång till den gudomliga kompass som visar vägen till Frälsaren. Tänk på att den här gruppen kom in på vägen och strävade framåt. De visade ett visst mått av tro på Kristus och viss andlig övertygelse, men de lät sig distraheras av djävulens frestelser och gick förlorade.

I vers 24–28 i kapitel 8 läser vi om en andra grupp människor som kom in på den trånga och smala stigen som leder till livets träd. Denna grupp trängde sig fram genom den mörka dimman och höll fast vid ledstången av järn tills de kom fram till trädet och kunde äta av dess frukt. Men när denna grupp håna- des av dem som befann sig i den stora och rymliga byggnaden skämdes de och föll ifrån och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade. Lägg märke till att den här gruppen *höll fast* vid ledstången av järn.

Det är betydelsefullt att den andra gruppen strävade framåt med tro och beslutsamhet. De var också välsignade med att ha ledstången av järn tillgänglig, *och de höll fast vid den!* Men när de drabbades av förföljelse och motstånd föll de ifrån och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade. Fastän gruppen hade tro, beslutsamhet och Guds ord gick de förlorade — kanske för att de bara *periodvis* läste *eller* studerade *eller* forskade i skrifterna. Det tycks för mig som om det här att hålla fast vid ledstången av järn bara handlar om "ryckvisa" studier eller oregelbundna lässtunder i stället för ett konsekvent, fortgående studium av Guds ord.

I vers 30 läser vi om en tredje grupp som strävade framåt och alltjämt höll fast vid ledstången tills de kom fram och föll ner och åt av trädets frukt. Nyckelorden i den här versen är att de *alltjämt höll fast* vid ledstången av järn.

Den tredje gruppen strävade också framåt med tro och övertygelse. Men det finns ingen antydning om att de gick vilse, hamnade på förbjudna stigar eller gick förlorade. Kanske var det så att denna tredje grupp *regelbundet* läste och studerade och forskade i Kristi ord. Kanske var det det oavbrutna flödet av levande vatten som hindrade den tredje gruppen från att gå förlorad. Det är den här gruppen som ni och jag bör sträva efter att tillhöra.

”Vad betyder ledstången av järn, som vår fader såg, och som ledde till trädet?

Jag sade till dem, att det var Guds ord. Den, som vill hörsamma Guds ord och *hålla fast därvid*, skall aldrig förgås, ej heller kunna frestelserna eller motståndarnas glödande pilar göra dem vanmäktiga och blinda för att leda dem bort till undergång.” (1 Nephi 15:23–24; kursivering tillagd)

Vad är då skillnaden mellan att hålla fast vid och alltjämt hålla fast vid ledstången av järn? Att alltjämt hålla fast vid ledstången av järn anser jag innebära att man regelbundet, under bön, använder alla tre sätten att hämta levande vatten som vi har talat om ikväll.

”Och det begav sig, att jag såg att ledstången av järn, vilken min fader sett, var Guds ord, som visade vägen till de levande vattnens källa, eller till livets träd.” (1 Nephi 11:25)

Var och en av dessa metoder — läsa från början till slut, studera ämnesvis och forska efter samband, mönster och teman — är uppbyggande och ger ett periodiskt flöde av Frälsarens levande vatten. Jag tror dock att regelbunden användning av alla tre metoderna ger ett mer konstant flöde av levande vatten och att det i stora drag är vad som menas med att alltjämt hålla fast vid ledstången av järn.

Under våra normala göromål varje dag förlorar ni och jag en betydande mängd vatten som utgör en så stor

del av vår fysiska kropp. Vi blir törstiga som följd av kroppscellernas behov av vatten, och vattnet i vår kropp måste fyllas på varje dag. Uppriktigt sagt är det inte förnuftigt att bara fylla kroppen med vatten ibland och låta den torka ut mellan gångerna. Detsamma gäller vår andlighet. Andlig törst är behovet av levande vatten. Ett ständigt flöde av levande vatten är mycket fördelaktigare än att bara ta en klunk då och då.

Brukar ni och jag dagligen läsa, studera och forska i skrifterna på ett sätt som hjälper oss att alltjämt ha ett fast grepp om järnstången — eller håller ni och jag bara i den? Strävar ni och jag framåt mot källan med levande vatten — och förtröstar på Guds ord? Detta är viktiga frågor som var och en av oss bör begrunda under bön.

När vi avslutar mötet i kväll ska vi tillsammans sjunga ”The Iron Rod” (Ledstången av järn). Denna de rättfärdigas sång blir verkligen en innerlig och gripande bön. (Se L&F 25:12.) Må vi ha öron att höra den lärdom som denna psalm förmedlar.

Jag vittnar om Jesus Kristus och om kraften i hans ord, och om att han är Ordet. Han är den evige Faderns Son, och jag vet att han lever. Jag vittnar om att om vi alltjämt håller fast vid ledstången av järn så leds vi till hans levande vatten. Som hans tjänare uttalar jag följande välsignelse över er: att er önskan och förmåga att alltjämt hålla fast vid ledstången ska växa, att er tro på Frälsaren ska stärkas och ersätta er rädsla, och att ni, när ni ivrigt dricker ur skrifternas reservoar, lär känna honom. Må vi alltid minnas att

*När frestarns makt är här
och vägen mörknar på,
kan vi vid stången hålla fast
och hjälp från himlen få.
(Hymns, nr 274)*

I Jesu Kristi heliga namn, amen.